

Goigs de Nostra Senyora de Bellvitja, venerada en lo terme de Hospitalet, bisbat de Barcelona

L'Hospitalet de Llobregat

Ubicació

Comarca: Barcelonès
Lloc/Adreça: Ermita de Bellvitge

Coordenades:

Latitud: 41.34742
Longitud: 2.10967
UTM Est (X): 425516
UTM Nord (Y): 4577707

Classificació

Número de fitxa: 08101 - 407
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Música i dansa
Estil / època: Modern Contemporani
Segle: XVII-XX
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: publicat
Protecció: Inexistent
Accés: Obert
Ús actual: Religios
Titularitat: Pública
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 23/01/2018 - 01:00

Descripció

Goigs de Nostra Senyora de Bellvitja venerada en lo terme del Hospitalet, Bisbat de Barcelona, que diuen:
SÚPLICA: Verge Santíssima, trono puríssim ahont reposá la Eterna Sabiduria quan vingué al mon, alcansaunos la honestitat de las costums públicas y feu que sia desterrat d'aquest poble l'esperit de maledicció y de blasfemia. / Ave Maria y Gloria Patri /

SÚPLICA: Mare castíssima, mirall de puresa, flor de las verges que mirau al lluny nostras montanyas voltadas d'oliveras, signe de pau, alcansaunos del vostre Fil una pau cristiana y perpetua. / Ave Maria y Gloria Patri.

Mare de Deu humanat, / y dels homes protectora: / en Bellvitja, gran Senyora, / mostraunos vostra pietat. / Lo Hospitalet, terme rich, / té per ditxa principal / lo tenir baix son abrigh / lo depòsit celestial / de vostra Imatge, que adora / ab amor molt inflammat: etc. /

En altre temps una estrella / prop del bou vos descubri; / mes de vostra imatge bella / lo bou mostras dona aquí: / vos saludá la pastora / en Tauro, Sol agraiat: etc. /

Bellvitg se deya'l terreno / hont fou trobada la imatge; / axi dit per tan ameno / Bella vista, ó Bell viatge: / cada epiteto millora, / sent Vos lo significat: etc. /

Aquells antichs Catalans, / (ó sempre devót país!) / vinguda Vos á sas mans, / Temple os feren de improvís: / Mes la guerra lo desflora, / segons diu la antiguedát. / etc. /

Situada com estáu / entre Arboledas frondosas, / ben clarament nos mostráu / timbres, y prendas gloriosas. / Sou Planta reformadora / del fruyt del ARbre vedát. /etc./

Sou Vara de aquella flor, / que á tot mal olor anula;/ Terra de Forment millor, / sens blat orb, jull, ni cogula. / Lo Talp, y la Serp traydora / hi tenen lo pas tancát. /etc./

Qual podrá ser lo Pagés, / que á Vos no sia devót; / quant molt notori li es, / que lo Fruyt de Vos ve tot? / Per ser Vos mereixedroa, / plu en temps de sequedát. /

Barcelona per tot mal / remey te en Vos, Reyna pia, / lo carrer del Hospital / ho canta ab la Espasería; / puix sent Vos la Intercessora, / de pesta se han preservát. / etc./

Molts, que vingueren ploránt / á Bellvitja en cas sabút, / que sén han tornát cantánt / ab lo favor, y salut: / bon despaig logra en tot hora, / qui ve ab fé, y humilitat. / etc./

v. Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix

r. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

SÚPLICA : Verge poderosa, mes forta que un exércit en ordre de batalla, desde vostra ermita de Bellvitja, protegiu nostra plana fent multiplicá ab nosre treball los fruyts de la terra.

Ave Maria y Gloria Patri.

Imp. De la Casa P. de Carita

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563), per potenciar

la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arranjades també durant aquest període.

Bibliografia

VIVES i SABATÉ, Ricard (1972). L'Ermita de Bellvitge i els seus goigs. Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat.

GOIGS DE NOSTRA SENYORA DE BELLVITJA

VENERADA EN LO TERME DEL HOSPITALET, BISBAT DE BARCELONA

SÚPLICA

Verge Santíssima, trono puríssim about reposá la Eterna Sabiduría quan vingué al mon, alcansaunos la honestitat de las costums públicas y feugue sia desterrat d'aquest poble l'esperit de maledicció y de blasfemia.

Ave Maria y Gloria Patri

SÚPLICA

Mare castíssima, mirall de pureza, flor de las verges que mirau al lluny nostras montanyas voltadas d'oliveras, signe de pau, alcansaunos del vostre Fill una pau cristiana y perpetua.

Ave Maria y Gloria Patri.

Mare de Deu humanat. y deis homes protectora. en Bellvitja, gran Senyora, mostraunos vostra pietat. Lo Hospitalet, terme rich, té per dita principal lo tenir baix son abrich lo depòsit celestial de vostra imatge, que adora ab amor molt inflammat: etc.

En altre temps una estrella prop del bou vos descubrí, ges de vostra imatge bella lo bou mostras doná aquí vos saludá la pastora en Tauró. Sol agraciát: etc.

Bellvitja se deya l' terreno bont fos trobada la imatge: axí dit per tan ameno *Bella vista, ó Bell vitatge*: cada epíeto millor.

sent Vos lo significat: etc.

Aquells anichs cataláns, (joh sempre devot país) vinguda Vos á sas mans, temples ferén de improvis mes la guerra lo desflora, segons diu la antigüetat: etc.

Situada com estau entre arboles frondosas, ben clarament nos mostraun timbres y prendas gloriosas: ssa planta reformadora del fruyt del arbre vedat: etc.

Sou vara de aquella flor que á tot mal olor auo la terra de forment millor, sens blat, orb, jull ni cogua: lo talp y la serp traydora hi teneu lo pas tancat: etc.

Qui podrá ser lo pagés que á Vos no sia devot,

quant molt noteri li es, que lo fruyt de Vos vé tot per ser Vos mercedora, plou en temps de sequedat: etc.

Barcelona per tot mal rmeu té en Vos, Reya pia, lo carrer del Hospital ho canta ab la Espasaria, puig sent Vos la intercessora, de pesta se han preservat: etc.

Molta que vingueren piorant á Bellvitja, es cas sabut, que sen'han tornat cantant ab lo favor y salut bon despaig logra en tota hora qui ve ab fe y humilitat: etc.

Y. Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

SÚPLICA:

Verge poderosa, mes forta que un exercit en ordre de batalla, desde vostra ermita de Bellvitja, protegiu nostra plana fent multiplicá ab nostre treball los fruyts de la terra.

Ave Maria y Gloria Patri.

Imp. de la Casa P. de Casbat.

